

Evanghelia după Ioan

Capitolul 14

Cuprinsul

Ce folos ar avea ucenicii din faptul că Domnul S-a întors la Tatăl și a trimis pe Duhul Sfânt (Ioan 14)?

1. Ei Îl vor cunoaște pe Domnul într-un mod mai bun (versetul 1)	2
2. Ei ar avea un loc pregătit pentru ei sus, în casa Tatălui (versetele 2,3)	2
3. Ei L-ar cunoaște mai profund pe Tatăl prin viața eternă (versetele 4-11).....	3
4. Ei vor face lucrări mai mari decât Domnul (versetul 12).....	5
5. Ei ar avea o putere nouă în rugăciune (versetele 13,14)	5
6. Duhul va fi <i>cu</i> ucenicii și <i>în</i> ucenici (versetele 16,17)	6
7. Ei ar experimenta împreună prezența Domnului în mijlocul lor (versetul 18)	7
8. Ei vor trăi din viața Lui din înălțime (versetul 19).....	7
9. Ei ar avea o nouă poziție în Hristos (versetul 20)	7
10. Ei s-ar bucura de părtășie cu El și cu Tatăl (versetele 21-24)	7
11. Ei ar avea o descoperire mai mare a adevărului (versetele 25,26).....	8
12. Ei vor avea pacea Lui cu ei (versetul 27).....	9

Ce folos ar avea ucenicii din faptul că Domnul S-a întors la Tatăl și a trimis pe Duhul Sfânt (Ioan 14)?

Acest capitol constă din două părți, care caracterizează cele două mari subiecte ale creștinismului:

1. calea Domnului către Tatăl (Ioan 14.1-14)
2. venirea Duhului, pentru a locui în credincioșii de pe pământ (Ioan 14.15-31)

În Faptele apostolilor 1 și 2 vedem cum s-a împlinit aceasta: în capitolul 1, Domnul Se înalță la Tatăl în cer, iar în capitolul 2, Duhul Sfânt este trimis să locuiască [în credincioși] pe pământ (compară cu Ioan 7.39).

Domnul îi anunțase pe ucenicii Săi că El îi va părăsi și Se va întoarce la Tatăl Său (Ioan 13). El știa că inima lor se va „tulbura” (Ioan 14.1) când El îi va părăsi și, de aceea, a încercat să-i mângâie, arătându-le tot ce vor câștiga când El va pleca și Tatăl va trimite pe Duhul Sfânt [Ioan 14.16,26].

Putem înțelege foarte bine tulburarea ucenicilor. Ei se așteptau ca Domnul să întemeieze Împărăția, așa cum fusese promis în scrierile profetilor din Vechiul Testament. Dar acum, că El

urma să plece, toate planurile și speranțele lor erau spulberate. Pentru a face față acestei situații, Domnul le-a îndreptat inimile spre cer și le-a vorbit despre nu mai puțin de *douăsprezece* lucruri, pe care ei le-ar câștiga, dacă El ar pleca, și care erau superioare celor pe care le aveau în El ca Mesia al lor pe pământ. Aceste lucruri creștine mai bune nu le-ar fi fost date dacă El ar fi rămas cu ei. De aceea era necesar ca El să plece. Faptul acesta urma să le liniștească inimile tulburate și să le dea încrederea că ceea ce făcea Domnul era cel mai bun lucru pentru ei.

1. Ei Îl vor cunoaște pe Domnul într-un mod mai bun (versetul 1)

Versetul 1

Domnul a spus:

Ioan 14.1: Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine!

Ceea ce cunoșteau ei în *iudaism* era credința în Dumnezeu, dar credința în Domnul Isus este ceea ce caracterizează *creștinismul*. Aceasta înseamnă să crezi în El ca subiect al credinței.¹ Așa cum în vremurile Vechiului Testament ei crezuseră în Dumnezeu, pe care nu-L puteau vedea, tot așa acum, când Domnul va pleca, trebuiau să creadă în El, pe care nici pe El nu-L vor mai vedea.

A-L cunoaște ca Om în glorie ar însemna să aibă o relație cu El mai binecuvântată decât orice ar fi putut spera ucenicii de la El ca Mesia al lor pe pământ. De aceea, trebuiau să renunțe la relația lor pământească cu El în favoarea unei relații noi, mai bune, cerești. Apostolul Pavel subliniază aceasta când scrie: „Astfel încât noi, de acum, nu cunoaștem pe nimeni potrivit cărnii; și chiar dacă L-am cunoscut pe Hristos potrivit cărnii, totuși acum nu-L mai cunoaștem astfel. Încât, dacă este cineva în Hristos, este o creație nouă; cele vechi s-au dus; iată, toate s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5.16,17). A-L cunoaște pe Domnul în înălțime ca și Cap glorificat al noii creații este, așadar, mai bine decât a-L avea pe pământ ca Mesia.

2. Ei ar avea un loc pregătit pentru ei sus, în casa Tatălui (versetele 2,3)

Versetul 2

Domnul a continuat și a spus:

Ioan 14.2: În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe. Dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus; pentru că Mă duc să vă pregătesc un loc;

Fiecare iudeu temător de Dumnezeu tindea spre un loc în *Împărăția lui Mesia* pe pământ, dar a avea un loc în *Casa Tatălui* depășește cel mai bun loc pe care îl poți avea pe pământ. Acele multe „locuințe”, despre care vorbește Domnul, sunt o imagine preluată din Templul lui Solomon. Templul a fost construit cu trei etaje de camere, în care preoții, leviții etc. puteau locui în timpul slujirii lor în Templu (1 Împărați 6). Așa cum Templul avea multe camere, tot așa și Casa Tatălui are multe locuințe. Aceste camere din Templu le permiteau preoților să rămână în prezența DOMNULUI, și astfel locuințele din Casa Tatălui le vor oferi credincioșilor un loc special de apropiere de Tatăl.

¹ Traducerea Darby, nota de subsol la 2 Timotei 1.12: „Followed by *eis* with an accusative, as frequently in John, it is to believe on a person as an object of faith, as John 14.1.”

Intrarea Domnului în Casa Tatălui a pregătit acest loc pentru noi. El se află acolo ca Om glorificat și, astfel, prin simpla Sa intrare în Casa Tatălui, El a deschis calea pentru o întreagă generație de oameni glorificați sub El,² pentru ca ei să-L urmeze acolo. Credincioșii care au murit și ale căror suflete și duhuri se află în starea intermediară sunt cu Domnul în cer (Luca 23.43; 2 Corinteni 5.6-8; Filipeni 1.23), dar nu sunt încă în Casa Tatălui – ei încă așteaptă glorificarea lor.

Versetul 3

Domnul vorbește apoi despre momentul în care credincioșii vor intra în casa Tatălui:

Ioan 14.3: și, dacă Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, vin din nou și vă voi primi la Mine. Însumi, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.

Aici se vorbește despre Răpire (1 Tesaloniceni 4.15-18), în care „putrezirea aceasta {sfinții decedați} trebuie să îmbrace neputrezirea și ceea ce este muritor {sfinții vii} să se îmbrace în nemurire”. Această glorificare a credincioșilor va avea loc „într-o clipă, într-o clipeală de ochi” și le va permite să intre apoi în casa Tatălui (1 Corinteni 15.52-54). Simplu spus: Crucea i-a pregătit pe *credincioși* pentru acel loc, iar Înălțarea Domnului a pregătit *locul* pentru credincioși.³

Aceasta este prima dintre cele *trei* venituri ale Domnului din acest capitol, care sunt foarte diferite:⁴

- El vine să-i ia pe credincioși la Sine la Răpire (Ioan 14.3).
- El vine într-o vizită divină la ai Săi în mod colectiv, atunci când aceștia sunt adunați ca adunare (Ioan 14.18 – „voi” este la plural).
- El vine la ai Săi pentru a le oferi un gust anticipat din atmosfera din Casa Tatălui, în timp ce aceștia așteaptă ca Domnul să-i cheme acolo (Ioan 14.23).

Desigur, locuirea în locuințele din casa Tatălui din cer este un progres incredibil față de ceea ce aveau în iudaism. Preoții locuiau doar temporar în camere, deoarece slujeau în cele 24 de cete ale lor (fiecare slujea două săptămâni pe an), dar locuințele din Casa Tatălui sunt locuințe eterne!

3. Ei L-ar cunoaște mai profund pe Tatăl prin viața eternă (versetele 4-11)

Versetele 4-6

Domnul le-a spus apoi apostolilor, care se aflau sub slujba Lui, că ei cunoșteau calea către Tatăl:

² Nota redacției: H. Smith scrie: „Pe cruce, El a pregătit *poporul* Său pentru acest loc, iar prezența Sa în glorie pregătește acest *loc* pentru *poporul* Său.” (H. Smith, *Das wahrhaftige Licht. Eine Auslegung des Johannesevangeliums*, Hückeswagen: Christliche Schriftenverbreitung, 2018, p. 347)

³ „Voi veni din nou”, așa cum se spune în Biblia King James, se poate traduce mai bine prin: „Așa voi veni din nou” (așa cum o redă CSV-Elberfelder; nota red.), ceea ce subliniază faptul că venirea Sa este iminentă.

⁴ *Precious Things*, anul 9, 1964, pag. 176.

Ioan 14.4-6: „... Și știți unde Mă duc *Eu* și știți calea?” Toma I-a spus: „Doamne, nu știm unde Te duci și cum putem ști calea?” Isus i-a spus: „*Eu* sunt calea și adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”

El le-a atribuit aceasta pentru că ei au acceptat cuvintele Lui cu sinceritate, chiar dacă nu înțelegeau prea multe. Toma gândea că Domnul Se referea la calea spre cer și a întrebat: „Doamne, nu știm unde te duci și cum putem ști calea?” Domnul Și-a explicat afirmația cu cuvintele: „*Eu* sunt calea și adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” Mulți creștini văd acest verset ca o afirmație în context cu Evanghelia. Ei cred că Domnul a vrut să spună că există o singură cale pentru un om de a veni la Dumnezeu și de a fi mântuit, și anume prin acceptarea lui Hristos ca Mântuitor al său. Deși aceasta este adevărat (Faptele apostolilor 4.12), nu este ceea ce Domnul spune aici. El nu vorbește despre cum suntem mântuiți în sensul Evangheliei (pentru că cei unsprezece erau deja mântuiți), ci despre faptul că avem o relație cu Dumnezeu ca Tată al nostru. Aceasta era ceva cu totul nou pentru iudei. Ei Îl cunoșteau pe Dumnezeu ca Iahve, Atotputernicul etc., dar nu ca Tată.

Domnul a spus că El este „Calea” către Tatăl, pentru că, înainte de a-L putea cunoaște pe Dumnezeu ca Tată, trebuie să-L cunoaștem pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu. El este, de asemenea, „Adevărul” despre Tatăl, pentru că a venit să-L reveleze pe Tatăl, adică Persoana Tatălui și Ființa Lui (Ioan 1.18). La fel, Hristos este „Viața”, adică puterea vieții prin care ne bucurăm de adevărul Tatălui. Domnul vrea să arate clar prin cuvintele Sale că nu există altă cale de a avea o relație cu Tatăl decât numai prin Fiul.

Versetele 7-9

Ioan 14.7-9: „... Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu; și de acum Îl cunoașteți și L-ați văzut”. Filip I-a spus: „Doamne, arată-ni-L pe Tatăl și ne este de ajuns”. Isus i-a spus: „De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu: «Arată-ni-L pe Tatăl?»

Domnul a continuat și a spus: „Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu; și de acum Îl cunoașteți și L-ați văzut.” Filip gândea că Domnul Se referea la faptul că ei Îl vor vedea pe Tatăl cu ochii lor fizici și a spus: „Doamne, arată-ni-L pe Tatăl, și ne este de ajuns.” Dar Domnul a spus: „De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl.” Prin aceste cuvinte, Domnul a arătat clar că, prin viața Lui și prin slujirea Sa, El le-a revelat caracterul și căile Tatălui. Niciun om nu L-a văzut pe Dumnezeu în Ființa Sa cea mai profundă și niciun om nu-L va vedea vreodată în acest fel (Ioan 1.18; 1 Timotei 6.16). Totuși, Domnul Isus L-a „făcut cunoscut” pe Dumnezeu în toată desăvârșirea Sa, și astfel tot ceea ce este Dumnezeu în Persoana Sa a fost revelat.

Versetele 10,11

Ioan 14.10,11: Nu crezi că *Eu* sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care *Eu* vi le spun nu le vorbesc de la Mine Însumi; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face lucrările acestea. Credeți-Mă că *Eu* sunt în Tatăl și Tatăl în Mine; iar dacă nu, credeți-Mă pentru lucrările acestea.

Domnul a vorbit apoi despre unitatea desăvârșită care există între El și Tatăl și a explicat: „Nu crezi că *eu* sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care *Eu* vi le spun nu le vorbesc din Mine Însumi; ci Tatăl, care locuiește în Mine, *El* face lucrările acestea.” Având în vedere acest

Capitolul 14

mare adevăr, El a spus: „Credeți-Mă că *Eu* sunt în Tatăl și Tatăl este în mine.” În cazul în care credința voastră ar avea dificultăți cu aceasta, El adaugă: „iar dacă nu, credeți-Mă pentru lucrările acestea.”

Domnul, prin slujirea Sa, le-a prezentat ucenicilor pe Tatăl. În acest capitol avem:

- casa Tatălui (Ioan 14.2)
- lucrările Tatălui (Ioan 14.10)
- gloria Tatălui (Ioan 14.13)
- dragostea Tatălui (Ioan 14.23)
- cuvintele Tatălui (Ioan 14.24)
- măreția Tatălui (Ioan 14.28)
- porunca Tatălui (Ioan 14.31)

4. Ei vor face lucrări mai mari decât Domnul (versetul 12)

Versetul 12

Ioan 14.12: Adevărat, adevărat vă spun: Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac *Eu*; și mai mari decât acestea va face, pentru că *Eu* Mă duc la Tatăl.

Ucenicii ar mai avea încă ceva dacă Domnul ar pleca și Duhul ar fi trimis: ei ar face lucrările pe care Domnul le-a făcut în slujba Sa și chiar lucrări mai mari! El a spus: „Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac *Eu*.” Domnul a înviat-o pe fiica lui Iair din morți [Luca 8.41,42, 49-56], la fel și pe fiul văduvei din Nain [Luca 7.11-17] și pe Lazăr [Ioan 11.1-44]. Petru a urmat acest exemplu și a înviat-o pe Dorca din morți [Faptele apostolilor 9.36-41].

Domnul adaugă: „... și mai mari decât acestea va face, pentru că *Eu* Mă duc la Tatăl.” Iată câteva exemple:

- La predica lui Petru din ziua Cincizecimii, s-au convertit trei mii de oameni (Faptele apostolilor 2.41).
- Când Petru mergea pe străzile Ierusalimului, bolnavii erau vindecați doar dacă umbra lui cădea peste ei (Faptele apostolilor 5.15)!
- „Ștergarele” lui Pavel erau așezate peste bolnavi, după care aceștia erau vindecați (Faptele apostolilor 19.12)!

Nu citim că Domnul ar fi făcut aceste lucrări în timpul slujirii Sale. Domnul ar fi avut puterea să o facă, dar S-a abținut, pentru ca apostolii să poată arăta aceste manifestări de putere după venirea Duhului.

5. Ei ar avea o putere nouă în rugăciune (versetele 13,14)

Versetele 13,14

În afară de aceasta, ei ar avea o putere mai mare în rugăciune, deoarece aveau acces la Tatăl. El a spus:

Ioan 14.13,14: Și orice veți cere în Numele Meu, aceea voi face, ca Tatăl să fie glorificat în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, *Eu* voi face.

El le-a dat ucenicilor promisiunea că va face ceea ce îi vor cere, dacă vor cere în Numele Lui. Asta nu însemna că li se va îndeplini automat tot ce vor cere. Domnul a adăugat o serie de restricții: ar trebui să fie ceva care să-L glorifice pe Tatăl în Fiul și care să corespundă caracterului Persoanei Sale, pe care o reprezintă Numele Său. Putem include Numele Lui în rugăciunile noastre, dar asta înseamnă mult mai mult decât a rosti Numele Lui la sfârșitul rugăciunii noastre. Înseamnă că nu putem cere ceva carnal și lumesc și să ne așteptăm să primim; astfel de lucruri nu corespund caracterului Persoanei Domnului (Iacov 4.3).

Versetul 15

Lucrurile care urmează în a doua jumătate a capitolului au mult de-a face cu ascultarea, și de aceea Domnul spune:

Ioan 14.15: Dacă Mă iubiți, țineți poruncile *Mele*.

Iubirea se va manifesta prin ascultare.

6. Duhul va fi *cu* ucenicii și *în* ucenici (versetele 16,17)

Versetele 16,17

Domnul a continuat să vorbească despre o altă chestiune, pe care ucenicii o vor avea prin Duhul Sfânt, care îi leagă de Domnul Însuși în locul nou în care El urma să se ducă:

Ioan 14.16,17: Și *Eu* Îl voi ruga pe Tatăl, și vă va da un alt Mângâietor, ca să fie cu voi pentru totdeauna, pe Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; dar *voi* Îl cunoașteți, pentru că rămâne la voi și va fi în voi.

În timp ce Domnul fusese cu ucenicii, El îngrijise de toate nevoile lor (Luca 22.35), dar acum, când Se ducea la Tatăl, El îi va pune în mâinile Persoanei Duhului Sfânt, care, la rândul Său, va avea grijă de ei, și anume ca „Mângâietor” al lor (*life manager*).

Ei urmau să experimenteze prezența Duhului în două moduri: „la” ei și „în” ei. Faptul că Duhul era prezent *la* ei, îl experimentaseră deja într-o oarecare măsură. Deoarece Duhul coborâse asupra Domnului la botez și ei mergeau împreună cu Domnul în timp ce El lucra, aveau prezența Duhului la ei (Ioan 1.32,33; 6.27). De aceea, Domnul a spus: „El {Duhul} rămâne la voi.” Dar apoi vor avea încă ceva în legătură cu prezența Duhului: „El va fi *în* voi.” Aceasta este locuirea Duhului Sfânt în ei, pe care o vor experimenta în curând.

Creștinismul se caracterizează prin faptul că are Duhul în ambele moduri (compară cu Faptele apostolilor 2.2-4). În ziua Cincizecimii, „Duhul a umplut toată casa” în care se aflau apostolii, iar *ei* au fost, de asemenea, „umpluți cu Duhul Sfânt”. În creștinism, Duhul se odihnește „peste” credincioși (1 Petru 4.14) și locuiește și „în” credincioși (1 Ioan 3.24). În iudaism, Duhul Sfânt cobora asupra cuiva pentru a-l îndemna spre un anumit scop, apoi îl părăsea din nou (2 Petru 1.21), dar în creștinism Duhul este *la* noi și *în* noi „în eternitate”!

7. Ei ar experimenta împreună prezența Domnului în mijlocul lor (versetul 18)

Versetul 18

Prezența Duhului este, de asemenea, legată de faptul că Domnul ar veni în mod regulat în mijlocul lor atunci când sunt adunați. Domnul a spus:

Ioan 14.18: Nu vă voi lăsa orfani; vin la voi.

„Voi” este la plural și se referă, așadar, la ucenici ca o comunitate de credincioși. Faptul că Domnul vine la ei, așa cum spune El aici, nu se întâmplă prin prezența Sa fizică, ci în Duhul. Matei vorbește despre aceasta: „Unde sunt doi sau trei adunați în *Numele* Meu, acolo Eu sunt în mijlocul lor” (Matei 18.20). Așa este pe toată perioada în care Domnul este absent fizic. „Eu vin la voi” – aceasta indică faptul că ucenicii se vor bucura de prezența Domnului în mijlocul lor.

8. Ei vor trăi din viața Lui din înălțime (versetul 19)

Versetul 19

Deoarece Duhul urma să vină, ei aveau să aibă viața de înviere a Domnului, pentru că urmau să fie uniți cu Domnul prin Duhul. Domnul a spus:

Ioan 14.19: Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea; dar *voi* Mă veți vedea; pentru că *Eu* trăiesc, și *voi* veți trăi.

Așadar, ei ar trăi (spiritual) pentru că El trăiește. În afară de aceasta, ei ar fi susținuți în această viață prin mijlocirea Lui din înălțime (Romani 5.10; 8.34; Evrei 7.25).

9. Ei ar avea o nouă poziție în Hristos (versetul 20)

Versetul 20

Ioan 14.20: În ziua aceea [*voi*] veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu și voi în Mine și Eu în voi.

Ei ar fi, de asemenea, acceptați înaintea lui Dumnezeu în Hristos („voi în Mine”), iar caracterul Său ar fi format în ei prin Duhul aici pe pământ („Eu în voi”).

10. Ei s-ar bucura de părtășie cu El și cu Tatăl (versetele 21-24)

Versetele 21-24

Ioan 14.21-24: Cine are poruncile Mele și le ține, acela este cel care Mă iubește; iar cine Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui”. Iuda, nu Iscarioteanul, i-a spus: „Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?” Isus a răspuns și i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi; și Noi vom veni la el și vom locui la el. Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele; și Cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis.

Prin venirea Duhului, ucenicii vor putea să se bucure de o comuniune intimă cu Domnul și cu Tatăl Său, chiar dacă ei vor fi separați fizic de El. În aceste versete, Domnul Se adresează ucenicilor în mod foarte personal, deoarece comuniunea este ceva individual. El a folosit cuvântul „voi” (plural); acum trece la „el” și „cine”: „Cine are poruncile Mele și le păzește,

acela Mă iubește; iar cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu; și *Eu* îl voi iubi și Mă voi arăta lui.” Când Iuda (nu Iscarioteanul) a auzit aceasta, a întrebat cum Se va arăta Domnul lor fără ca lumea să vadă. Domnul nu i-a răspuns însă la întrebare, pentru că ucenicii nu ar fi înțeles răspunsul înainte de venirea Duhului. El a subliniat însă că acest privilegiu minunat depindea de ascultarea lor: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi; și Noi vom veni la el și vom locui la el.” Aceasta înseamnă că nu putem umbla neglijent și ușuratic în această lume și să ne așteptăm să ne bucurăm de comuniune cu Tatăl și cu Fiul (1 Ioan 2.15). El nu ne poate acorda această bucurie dacă umblăm pe căile nedreptății, pentru că asta ar însemna că El ar aproba faptul că ducem o viață după carne.

Domnul folosește în aceste versete *trei* expresii care denumesc lucruri strâns legate între ele în contextul ascultării:

- **„porunci”** (Ioan 14.21)
Aceste porunci *nu* sunt cele zece porunci ale Legii lui Moise, ci învățăturile obligatorii ale Domnului, pe care El le-a dat în timpul slujirii Sale. El numește aceste învățături „porunci”, deoarece atunci când Domnul Își face cunoscute gândurile, acestea au puterea unei porunci pentru cei care Îl iubesc (2 Samuel 23.15-17).
- **„Cuvânt”** (Ioan 14.23)
Aceasta se referă la detaliile concrete ale adevărului.
- **„Cuvinte”** (Ioan 14.24)
Aceasta este semnificația generală a adevărului în ansamblu.

Cuvântul „locuință” din Ioan 14.23 este același cuvânt folosit în Ioan 14.2 pentru „locuințe”. Aceasta înseamnă că Tatăl și Fiul îi oferă credinciosului, pe calea comuniunii personale, o savurare anticipată a bucuriilor casei Tatălui, în timp ce el încă umblă prin această lume! Astfel, credinciosul ascultător se va bucura de cer înainte de a ajunge acolo! În acest fel, ucenicii ar rămâne în legătură cu cerul prin Duhul Sfânt.

11. Ei ar avea o descoperire mai mare a adevărului (versetele 25,26)

Versetele 25,26

Domnul avea să le dezvăluie apostolilor și mai mult adevăr, dar nu a făcut-o pentru că știa că ei nu vor fi în stare să-l primească. Totuși, când va veni Duhul, Acesta îi va face capabili să primească adevărul (Ioan 16.12-14; 1 Corinteni 2.13-16). De aceea, Domnul a spus:

Ioan 14.25-26: V-am vorbit acestea, când încă sunt cu voi. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aminti toate câte v-am spus.

Ceea ce Domnul învață în Evangheliile sinoptice în slujirea Sa este în principal adevărul Împărăției; El nu aduce învățătura lui Pavel și nici adevărul tainei. Scriitorul Epistolei către Evrei numește ceea ce Domnul a învățat în slujirea Sa pământească „Cuvântul începutului lui Hristos” (Evrei 6.1). Aceasta indică în mod clar că mai era încă adevăr de vestit. Domnul Se referă la slujirea Sa pământească când spune: „V-am vorbit acestea”, dar dacă ar veni Duhul, Acesta le-ar revela ucenicilor „tot adevărul” (Ioan 16.13) . „Tot adevărul” ar fi o revelație completă a învățaturii lui Pavel și a învățaturii tainei. Așadar, când va veni Duhul, ei vor experimenta o revelație mai amplă a adevărului. Atunci, Dumnezeu nu numai că le va revela

mai mult adevăr, ci Duhul le va aminti lucrurile pe care Domnul le-a învățat și le va da o înțelegere clară a acestora.

12. Ei vor avea pacea Lui cu ei (versetul 27)

Versetul 27

La sfârșitul vorbirii Sale, Domnul a mai adăugat ce vor avea ucenicii în plus atunci când El va pleca și Duhul va fi trimis: El le va da pacea Sa în timp ce ei vor umbla prin această lume rea.

Ioan 14.27: Vă las pacea; vă dau pacea *Mea*: *Eu* nu vă dau cum dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

Liniștea și calmul cu care Domnul a înfruntat împotrivirea și persecuția vor fi și partea lor. Aceasta arată că El nu a vrut ca ei să trăiască în frică în timp ce El era plecat. Această pace, pe care Domnul urma să o dea, avea să rezulte din faptul că ucenicii știau că totul era în mâna Lui și se supuneau la tot ceea ce Dumnezeu permitea în viața lor, deoarece „calea Lui este desăvârșită” (Psalmul 18.30). Domnul Și-a încheiat vorbirea cu cuvintele cu care El o începuse: „Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.”

Versetele 28-31

Ioan 14.28-31: Ați auzit că *Eu* v-am spus: «Plec și vin la voi». Dacă M-ați fi iubit, v-ați fi bucurat că Mă duc la Tatăl; pentru că Tatăl este mai mare decât Mine. Și acum v-am spus mai înainte de a se împlini, pentru ca, atunci când se va împlini, să credeți. Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine stăpânitorul lumii și el nu are nimic în Mine; dar ca să cunoască lumea că *Eu* Îl iubesc pe Tatăl și cum Mi-a poruncit Tatăl, așa fac. Ridicați-vă, să plecăm de aici!

Apoi a revenit la plecarea și întoarcerea Sa. El a spus că, dacă ei L-ar iubi cu adevărat și ar înțelege ce înseamnă plecarea Sa, s-ar bucura, pentru că aceasta însemna că timpul suferinței Sale se terminase și că El Se va întoarce în prezența Tatălui, în casa Tatălui. Apoi a adăugat: „Pentru că Tatăl este mai mare decât Mine.” Tatăl era mai mare decât Domnul în ceea ce privește poziția Sa, pentru că, atunci când Domnul a venit în această lume ca Om, El a luat un loc de subordonare, care este corect și potrivit pentru om în raport cu Dumnezeu. Dar nu trebuie să credem că, odată cu întruparea Sa, El a încetat să mai fie ce era ca Dumnezeu. Domnul era egal cu Dumnezeu, Tatăl, în natura Sa divină (Ioan 5.30; Filipeni 2.6). Prin urmare, Tatăl era mai mare decât Domnul *în ceea ce privește poziția*, dar nu mai mare *personal*.

Apoi, Domnul a anunțat că va veni „stăpânitorul lumii” ca să-L ispitească. El le-a spus ucenicilor aceasta înainte ca să se întâmple, pentru a le întări credința în divinitatea Sa, deoarece numai Dumnezeu cunoaște lucrurile înainte ca acestea să se întâmple (Ioan 14.29): „Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine stăpânitorul lumii și el nu are nimic în Mine.” Satan (stăpânitorul acestei lumi) s-a opus Domnului la începutul slujirii Sale, cu scopul de a-L împiedica să facă voia lui Dumnezeu – și anume să iasă să predice, să învețe și să vindece. Deoarece nu a reușit aceasta, satan s-a îndepărtat de la El „pentru o vreme” (Luca 4.1-13). Aceasta a fost întreaga durată a slujirii publice a Domnului. În acest timp, satan nu i s-a opus în mod public, deși Domnul a întâmpinat multă împotrivire din partea demonilor (trimișii lui satan) pe parcursul slujirii Sale. Dar acum, când slujirea Sa publică se încheiase și El era pe punctul de a merge la cruce, satan s-a întors cu scopul de a-L descuraja pe Domnul să împlinească voia Tatălui, mergând la cruce pentru a ispăși păcatul. Prin cuvintele „Stăpânitorul lumii nu are *nimic în Mine*”, Domnul Se referă la faptul că nu era nimic în El (nicio natură

Capitolul 14

păcătoasă decăzută) cu care satan să poată lucra. Scriptura spune: „Păcatul nu este în El” (1 Ioan 3.5). Deci, nu era nimic în Domnul care să poată reacționa la ispitele lui satan.

Domnul vorbește despre faptul că dragostea Sa pentru Tatăl este atât de mare, încât se manifestă în ascultarea Sa față de voia Tatălui: „Eu Îl iubesc pe Tatăl și cum Mi-a poruncit Tatăl, așa fac.”

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/das-evangelium-nach-johannes-14-a18619.html>

Titlul original: „Things the disciples gained by the Lord going back to the father and sending the Holy Spirit”

In The Gospel of John. The Lord Jesus Christ, God Incarnate.

Hamer Bay: Christian Truth Publishing, 2024.